

rådgivningen. De nye kriterier i § 77 a vil medføre et større antal rådgivningspåbud end hidtil. Eventuelle merudgifter påhviler det offentlige som arbejdsgiver, men kun i det omfang offentlige arbejdsgivere modtager § 21-påbud om undersøgelser eller rådgivningspåbud efter § 77 a, som følge af overtrædelser af gældende lovgivning.

Krav om § 21-undersøgelser ved særligt sagkyndige stilles i dag hovedsageligt ved konkret mistanke om problemer med hensyn til støjniveauet og indeklimaet samt i stigende omfang inden for det psykiske arbejdsmiljø. Den økonomiske konsekvens af, at der kan stilles krav om, at arbejdsgiveren skal vælge en autoriseret arbejdsmiljørådgiver til undersøgelsen, er eventuelt, at undersøgelsen bliver dyrere. Det vurderes, at ændringen i § 21 kan sikre en kvalificering af undersøgelser med klarere resultater på det psykiske område, og at Arbejdstilsynet derfor vil benytte muligheden i et omfang, der formentlig vil være langt under 100 påbud årligt til det offentlige på det psykiske område.

Da de indholdsmæssige kriterier for § 21-undersøgelserne på det psykiske område først vil blive fastlagt ved bekendtgørelse, er det ikke muligt at skønne over omfanget af merudgifter for det offentlige.

Merudgiften pr. rådgivningspåbud afhænger dels af de minimumskrav for indholdet, der vil blive fastlagt ved bekendtgørelse, dels af de konkrete rådgivnings-

behov for de virksomheder, der modtager rådgivningspåbud. Det er i sagens natur yderst vanskeligt at forudsige det faktiske rådgivningsbehov for de enkelte virksomheder. Derfor er det ikke muligt at give et bud på det samlede omfang af den rådgivning, som er nødvendig for virksomhederne.

I stedet bliver der taget udgangspunkt i minimumskrav til indholdet af rådgivningen. Disse vurderes foreløbigt til et omfang af:

- minimum 15 timer for rådgivningspåbud ved komplekse og alvorlige arbejdsmiljøproblemer og rådgivningspåbud på grund af mange arbejdsmiljøproblemer.
- minimum 25 timer for rådgivning til juridiske enheder med rådgivningspåbud ved gentagne arbejdsmiljøproblemer.

Antallet af rådgivningspåbud til det offentlige som arbejdsgiver forventes at stige med 25 % til 100 % i forhold til det niveau, man ville få uden lovændringen. Der må forventes ret store variationer fra år til år bl.a. afhængigt af, hvilke offentlige brancher med mange produktionsenheder, der bliver screenet.

Ud fra en stigning på 25 % til 100 % i antallet af rådgivningspåbud med en skønnet pris pr. rådgivningstime på 900 kr. kan meromkostningerne knyttet til de nye kriterier for rådgivningspåbud for den offentlige sektor derfor beregnes til mellem 0,8 mio. kr. og 2,5 mio. kr.

Meromkostninger i forbindelse med rådgivningspåbud 2007-2008 i det offentlige

Mio. kr. årligt	2007	2008
Kommuner	0,5 mio. til 1,7 mio. kr.	0,5 mio. til 1,7 mio. kr.
Staten	0,3 mio. til 0,8 mio. kr.	0,3 mio. til 0,8 mio. kr.
Regioner	0,0 mio. kr.	0,0 mio. kr.

Sektorfordelingen af rådgivningspåbud påvirkes af fordelingen af alle de typer af tilsynsbesøg, som påbuddene gives på, screening med efterfølgende tilsynsbesøg, plus detailtilsyn og eventuelt særlige aktioner. Ovenstående er baseret på beregningerne til arbejdsmiljøreformens i 2004. De offentlige arbejdspladser, der er med i screeningsplanen for 2005-2008, blev hovedsageligt besøgt i 2005, hvorfor det offentlige har en relativt lille vægt i screeningsplanen og i det samlede billede i 2007-2008. Der skal i 2009-2011 screenes et betydeligt antal virksomheder i brancher, der mangler screening, herunder en række offentlige brancher, men fordelingen af tilsyn justeres løbende, for at Arbejdstilsynets ressourcer prioriteres der, hvor der er behov. Der må forventes et lidt højere niveau for det offentlige efter 2008, men det er umuligt at skønne mere præcist over omfanget. Der må i alle til-

fælde forventes betydelige udsving i antallet af rådgivningspåbud i det offentlige fra år til år.

Merudgifterne ved rådgivningspåbud påhviler kun virksomheder, der overtræder gældende arbejdsmiljøregler. Merudgifterne er derfor ikke omfattet af DUT-reguleringen. Da princippet om rådgivningspåbud blev indført fra 2005, var ændringen heller ikke omfattet af DUT-reguleringen.

Eventuelle merudgifter knyttet til § 21-påbud er knyttet til konkret mistanke om overtrædelse af gældende arbejdsmiljøregler, men en eventuel overtrædelse kan først vurderes, når resultatet af undersøgelsen foreligger. Det vil være op til en konkret forhandling, i hvilket omfang der skal DUT-kompenseres.

Flere rådgivningspåbud og § 21-påbud vil betyde en lille administrativ belastning i form af indgåelse af kontrakter med autoriserede arbejdsmiljørådgivere,